

[Svend E. Johansen.]

Formaal. Som jeg sagde før, er det jo ikke gratis at have en Alimentant siddende i Kommunens eller Statens Fængsler — det er vel nu i øvrigt kun i Kommunens Fængsler, han kommer —, det er ikke billigt, og man faar ikke Pengene ind ad den Vej. Ganske vist opretholder man stadig den Betragtning, at Alimentanten skylder Pengene, uanset om han har været indsat til Afsoning, men det er problematisk, om man af den Grund faar Pengene ind. Var det saa ikke rigtigere, naar man vil have noget til Gengæld for de Penge, man har lagt ud, da at sætte disse Mennesker til at udføre offentlige Arbejder, f. Eks. det, som Socialministeren for nogen Tid siden foreslog, at de arbejdsløse skulde beskæftiges med? Saa fik man jo dog Valuta for Pengene, for Udlæggene; man fik de Bidrag, man har til gode, ækvivaleret gennem dette offentlige Arbejde. Og man lærte disse Mennesker, der altsaa ikke opfylder deres Forpligtelser, at det kan ikke betale sig at undlade at gøre det, for vil de ikke frivilligt betale deres Ydelser, saa kommer de til at betale under Tvang! Det er i Virkeligheden et af de Omraader, hvor det vil være moralsk berettiget at gaa til Nødhjælpsarbejder, Tvangsarbejder, og det vilde maaske oven i Købet betyde, at man kunde undgaa at lade de arbejdsløse komme ind under disse Former for offentlig Forsorg.

Jeg kan ikke forstaa Venstres og de Konservatives hele Stilling til dette Lovkompleks. For mig at se er det et Snæversyn, der her kommer vil Udtryk. Det er udmærket, at man stiller sig op, ikke alene som Moralens, men ogsaa som Familiens Vogter, at man kan fastslaa, og med Rette, at Familien, Ægteskabet, vel nok er den Institution, der bærer Samfundet og dermed Staten, dermed hele Funktionen. Men man maa dog ikke overse, at paa de Omraader, disse Lovforslag omhandler, er det i Virkeligheden hverken Faderens eller Moderens, men Barnets Retsstilling, man skal beskytte. Og saa længe Venstre og de Konservative ikke er i Stand til at finde paa Foranstaltninger, der kan sætte Barnet i Stand til at afgøre, forinden det fødes, om Vielsesattesten er i Orden, saa kan man dog ikke med nogen Grund lade Barnet undgælde for de Synder, Forældrene har begaaet.

Barnets Retsstilling, Barnets Stilling i Samfundet i det hele taget, Barnets Interesse i den bedst mulige Opvækst og den bedst mulige Start i Livet er det, der ligger til Grund for disse Lovforslag, og jeg synes, at man kommer et stort Skridt

fremad i den rigtige Retning gennem disse Forslag. Det er jo dog ikke givet, trods alt, at Børn født uden for Ægteskab er Frugten af Tøjlesløshed og Utugt. Det er jo dog ikke helt udelukket, at de Følelser, der ligger bag dette Barns Fremkomst, kan være dikteret af nok saa skønne og ædle Motiver, som man kan finde dem i adskillige Ægteskaber; og omvendt vil jeg tro, man kan finde adskillige Ægteskaber, hvor Forholdene er af en saadan Art, at de absolut ikke er mere betryggende for det kommende Barn end dem, der findes uden for Ægteskabets Cirkel.

I det hele taget er der heldigvis sket en stor og glædelig Bedring i den almindelige Opfattelse af Barnet født uden for Ægteskab og af den ugifte Moder, og jeg tror, man skal gaa videre og støtte alle Bestræbelser i den Retning, der kan tjene til ogsaa at øge Respekten for den ugifte Moder. Man maa ikke glemme, at i mangfoldige, ja, i Tusinder af Tilfælde fører ogsaa den ugifte Moder en heroisk Kamp for at holde sit lille Hjem oppe og gøre det mest mulige for det Barn, hun har Ansvaret for. Derfor skal man ikke lægge Hindringer i Vejen for en bedre Udformning af Forholdene for disse uden for Ægteskab fødte Børn og for de ugifte Mødre. Man maa acceptere Fremskridtene, og man maa efter vor Opfattelse navnlig ikke forsøge at hilde den ugifte Moder ind i Bestemmelser og Foranstaltninger foretaget af Institutioner som Børneværn og andre, der føler maskinmæssigt og handler skematisk, men skabe Forholdene saaledes, at alt kan udfolde sig paa den bedste og den frieste Maade ud fra den almindelige Opfattelse, at i langt de fleste Tilfælde er det Kærligheden til Barnet, som er det afgørende, og som er Drivfjederen for Moderen baade i og uden for Ægteskabet.

Vi kan i det store og hele tilslutte os og vil ved tredie Behandling stemme for de forskellige Lovforslag med Undtagelse af Lovforslaget vedrørende Inddrivelse af Underholdsbidrag. Men det kan vi sikkert ogsaa trøstigt overlade til Justitsministeren at gennemføre og administrere. Vi melder dør Hus forbi, men er i øvrigt til Tjeneste med vor bedste Støtte paa de andre Punkter.

Justitsministeren (Steincke): Ogsaa jeg føler Trang til at takke Udvalget for dets Arbejde. Efter hvad jeg forstaaer, er det gaaet lige saa idyllisk til i Udvalget, naar jeg ikke har været til Stede, som de desværre faa Øjeblikke, hvor jeg har været til Stede. Dette er dog ikke at forstaa saa-